

Anne Wetterlind (MP) lät anteckna följande till protokollet:

Miljöpartiet anser att oavsett vilken bransch de yrkessamma arbetar i, så behöver de allihop ha rätt förutsättningar för att de ska kunna åstadkomma ett professionellt arbete. Det duggar tätt med oroväckande uttalanden från förskolepersonalen, journalister, facket- och föräldranätverk:

- Många kommuner skapar ”potemkinkulisser”, ser bra ut på ytan men skrapas det lite på ytan, då blir bilden en helt annan. Marknadsföringen för medborgarna vilse.

Kundundersökningar visar på att pedagogerna bedriver en kvalitativ verksamhet trots att pedagogerna ”trollar med knäna”

- På sjukhusen ”kopplas avdelningarna” med en ansvarig avdelningssjuksköterska och på förskolan görs grupperna större för att kunna inkludera en ansvarig med den ”rätta” högskoleutbildningen.
- Förskollärarna ligger i topp när det gäller sjukskrivningar.
- Förskolerektoreorna ansvarar för personalgrupper som är alltför stora.
- Gruppernas utevistelse på förskolegården får schemaläggas.
- Avdelningspersonalen får inte möjligheten att planera ihop och personalklyftor riskeras att cementeras. Planeringstid inhiberas, men kravet på dokumentation kvarstår.
- Integrerade förskolor prioriteras upp och friliggande förskolor prioriteras ner.
- Personalen får ha färgglada cykelvästar, inte för att de ska synas i trafiken, utan för att förskolebarnen ska kunna hitta sin pedagog i vimlet av barn.
- På vissa förskolegårdar kan bilkörning accepteras.
- Förskolegårdar hårdgörs för att kunna härbärgera de stora barngrupperna och de blir så isiga, så att barnen tidvis inte kan vistas där. Avrinning på p-platser ses över men hur är det på våra smås gårdar?
- De utbildades antal ökar och yrket blir ett genomgångsyрке. Barn behöver kontinuitet för att utvecklas optimalt. Små barn behöver balans mellan det välbekanta och nya influenser. Ad hoc verksamheter stressar barnen maximalt.
- Nya personalbegrepp införs i landet typ: förskoleassistent, verksamhetsstöd med mera.
- De utbildade får stänga och öppna förskolorna, så att det under ”rusningstid” föreligger kvalitativ verksamhet.

När Nacka förtätas blir mark dyrbar och med det har vi ett stort ansvar att se till så att barn och unga har ytor för att leka och röra sig på. Nackas barn har betydligt mindre gårdar och ytor per barn än vad Boverket rekommenderar, samtidigt som vi vet hur viktigt både lek och rörelse är. Idag ser vi dels stora förskolenheter med fler barn på förskolorna men mindre gårdar, dels mindre enheter där egen gård kanske saknas eller är väldigt liten.

Miljöpartiet tycker det är viktigt att ha riktlinjer och verktyg (Lekvärdesfaktor) för mer utrymme och bättre gårdar för barnen, inte helt överlåta till marknaden att bestämma hur liten yta det blir.

Låt oss kalla saker vid deras rätta namn och i stället använda vår kreativitet till att hitta gemensamma och hållbara lösningar som gör jobbet på förskolan lockande. Vi måste få fler engagerade människor som söker sig till Nackas förskoleverksamheter.

En utsläppsgård är en utsläppsgård och det finns ett "golv" i samtliga socialförsäkringar, låt oss ta fram en definition på vad som krävs för att kunna uppgradera en utsläppsgård till en förskolegård. Bilkörning hör inte hemma på en förskolegård!

2018/11/18